

[Hartvig Frisch.]

i disse Indvendinger. Den første Indvending gik jo nærmere ud paa, at 1,2 Mill. Kr. meget vanskeligt kunde slaa til, fordi saa mægtige Arealer var skadelidt, og den anden Indvending, over for Grundprisen 1 Kr. 80 Øre, hvilken Pris jo har været gældende ved de senere Ordninger, var, at Frøpriserne paa Sukkerroer er steget med et ikke helt lille Beløb. Endelig blev ogsaa fremhævet, at der maatte træffes en Ordning, som kunde muliggøre, at der med Hensyn til Arbejds lønningerne kunde skabes saadanne Forhold, at Arbejderne ogsaa ved Ordningen kunde opnaa Dækning for de Stigninger, der i øvrigt har fundet Sted.

Disse Indvendinger er jo alle af rent saglig Karakter. Fra et rent overfladisk Synspunkt vilde det naturligvis være det letteste at sige: Vi maa forhøje Sukkerpriserne! Men det kan ikke nægtes, at der med Benyttelsen af denne Udvej er forbundet store Betæneligheder. Det er min Opfattelse, og jeg har gjort den gældende ved Forhandlingen om dette Emne inden for Landsdelen Lolland-Falster, naar jeg dér har talt om Spørgsmaalet, at det absolut maa være ønskeligt, at den Sukkerordning, der træffes her i Landet, er af en saadan Karakter, at man i andre Dele af Landet, som ikke har Forbindelse med de Egne, hvor der dyrkes Sukkerroer, ikke kan føre en Agitation, hvorved man lægger Ordningen for Had og derved i Virkeligheden sprænger Forudsætningen for Ordningen, som paa saa mange andre Maader er særdeles vigtig for vort Land.

Jeg vil i denne Forbindelse en passant sige, at der findes jo Kræfter, som ønsker at lægge Ordningen for Had. Der har fra visse Sider, ogsaa i denne Sal, været agiteret meget stærkt mod de danske Sukkerpriser, agiteret meget stærkt imod, at vi overhovedet opretholdt en Produktion af Sukkerroer og derigennem en Sukkerindustri. Der har ved forskellige andre Loves Behandling — jeg tænker her i Særdeleshed paa Finanslovbehandlingen og paa Toldlovbehandlingen — været fremført fra det ærede Retsforbund forskellige Betragtninger gaaende ud paa, at vi her i Landet blev fuldkommen plyndret i Henseende til Sukkerprisen, og det var saa store Millionbeløb, vi blev plyndret for, at det kunde faa Haa-

rene til at rejse sig paa vore Hoveder. Dette har bevirket, at jeg har taget mig for at undersøge, hvordan det egentlig forholder sig i andre Lande i Henseende til Priser paa Sukker. Udgangspunktet for disse stærke Angreb fra Retsforbundet var Oplysninger om, hvor meget det havde kostet den højtærede Handelsminister at købe udenlandsk Sukker her til Landet. Paa Grundlag af Prisen for dette Raasukker, som, naar man tog alt i Betragtning, opgjordes til ca. 10 Øre pr. kg, hvortil kom Avancen, kom den ærede Ordfører for Retsforbundet (Hans Hansen [Rørby]) til det Resultat, at i Virkeligheden skulde vi her i Landet kunne have Sukkeret til en Pris af 14 Øre, og det ærede Medlem drog deraf den Slutning, at alt, hvad der blev betalt ud over dette Beløb, i Virkeligheden var en Plyndring af de danske Forbrugere. Det er disse Argumenter, som har bevirket, at jeg har faaet Interesse for at undersøge, hvorledes det i Virkeligheden forholder sig i andre Lande. Man maa jo nemlig ikke være blind for, at hvis Forholdet er dette, at praktisk talt alle Lande i Verden har Restriktioner af forskellig Art med Hensyn til Indførsel af Sukker, vil den saakaldte „Verdensmarkedspris“ i Virkeligheden ofte være en rent fiktiv Størrelse. Der vil nemlig kunne købes Varepartier, der er flydende, om jeg saa maa sige, og som søger et Land at blive afsat i, til Priser, som slet ikke staar i noget Forhold til de Priser, der normalt gælder rundt om i Landene.

Jeg havde nok en Tanke om, at hvis man undersøgte, hvad andre Mennesker rundt om i Verden betaler for deres Sukker, vilde det vistnok vise sig, at det forholdt sig noget i den Retning, jeg her siger, og jeg har nu indhentet Oplysninger fra nogle Lande, som jeg gerne vil tillade mig at give her. Det er Oplysninger, jeg har faaet fra Det statistiske Departement, og Oplysningerne refererer sig til Efteraaret 1934 — Departementet havde ikke specificerede Oplysninger fra et senere Tidspunkt. Det, der har interesseret mig, er Detailprisen i disse Lande, fordi den Agitation, der er blevet ført, jo var en Agitation mod den her i Landet gældende Detailpris. Det viser sig da, at man i Tyskland i Efteraaret 1934 har en Detailpris paa 0,76 Rm. pr. kg, det vil omsat efter gældende Kurs altsaa blive